वीतिहोत्रस्य भर्गोऽतो भार्गभूमिरभून्नृप ॥ ९ ॥
इतीमे काशयो भूपाः क्षत्त्रवृद्धानुयायिनः ।
रम्भस्य रभसः पुत्त्रो गभीरश्चाक्रियस्ततः ॥ १० ॥
तस्य क्षेत्रे ब्रह्म जज्ञे शृणु वंशमनेनसः ।
शुद्धस्ततः शुचिस्तस्मात् त्रिककुद्धर्मसारथिः ॥ ११ ॥
ततः शान्तरयो जज्ञे कृतकृत्यः स आत्मवान् ।
रजेः पञ्चशतान्यासन् पुत्त्राणाममितौजसां ॥ १२ ॥
देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हत्वेन्द्रायाददाद्दिवं ।
इन्द्रस्तस्मै पुनर्दत्त्वा गृहीत्वा चरणौ रजेः ॥ १३ ॥
आत्मानमर्पयामास प्रह्लादाद्यरिशङ्कितः ।
पितर्युपरते पुत्त्रा याचमानाय नो ददुः ॥ १४ ॥
त्रिविष्टपं महेन्द्राय यज्ञभागान् समाददुः ।
गुरुणा हूयमाने ऽग्नौ बलभित् तनयान् रजेः ॥ १५ ॥
अबधीद्भंशितान् मार्गान्न कश्चिदवशेषितः ।
कुशात् प्रतिः क्षात्त्रवृद्धात् संजयस्तत्सुतो जयः ॥ १६ ॥
ततः कृतः कृतस्यापि जज्ञे हर्यवनो नृपः ।
सहदेवस्ततो ऽहीनो जयसेनस्तु तत्सुतः ॥ १७ ॥
संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्त्रधर्मा महारथः ।
क्षत्त्रवृद्धान्वया भूपाः शृणु वंशं च नाहुषात् ॥ १८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
नवमस्कन्धे आयुवंशो नाम
सप्तदशो ऽध्यायः ॥